

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 292

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 aprilie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
842. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management pentru ROSC10220 Săcueni și rezervația naturală Lacul Cicoș	2
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 34 din 10 februarie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	3–8
Decizia nr. 57 din 24 februarie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–12
ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR STOMATOLOGI DIN ROMÂNIA	
2/2CN. — Decizie privind conținutul minim al trusei de urgență pentru cabinetul stomatologic	13–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Planului de management pentru ROSCI0220 Săcueni și rezervația naturală Lacul Cicoș

Având în vedere Referatul de aprobare nr. DB/140.611 din 19.03.2025 al Direcției biodiversitate,

luând în considerare Decizia etapei de încadrare nr. 519 din 13.04.2021, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Bihor,

în temeiul prevederilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2025 privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul silviculturii și protecției mediului, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Planul de management pentru ROSCI0220 Săcueni și rezervația naturală Lacul Cicoș, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Cristian Valer Beșeni,
secretar de stat

București, 27 martie 2025.

Nr. 842.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 34

din 10 februarie 2025

Dosar nr. 2.255/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tirică	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Daniel Marian Drăghici	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.613/120/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că: (i) la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; (ii) reclamantul a formulat un punct de vedere cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin Încheierea din 17 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.613/120/2024, Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 31/2021 și trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne — M.A.I. în subordinea Guvernului, cu schimbarea titulaturii sale în „organ de specialitate al administrației publice centrale”, salariul de bază al salariaților funcționari publici trebuia recalculat prin trecerea de la secțiunea II — Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale a anexei nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” la secțiunea I — Salarii pentru administrația publică centrală din Legea-cadru nr. 153/2017?

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept la 16 octombrie 2024 cu nr. 2.255/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 10 februarie 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

10. *Legea nr. 31/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2020 privind trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului și pentru modificarea unor acte normative (Legea nr. 31/2021)*

„**Articol unic.** — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91 din 27 mai 2020 privind trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 4 iunie 2020 (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2020*), cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 7 punctul 1, alineatul (2) al articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

«(2) Rezervele de stat fac parte din domeniul privat al statului și se administrează de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, care se organizează și funcționează prin hotărâre a Guvernului ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului, precum și ca instituție publică din sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională.

2. (...)».

11. Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, cu modificările și completările ulterioare (*Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009*)

„**Art. 9.** — (1) Personalul Administrației Naționale se compune din: funcționari publici, personal contractual, funcționari publici cu statut special și cadre militare în activitate detașate de la Ministerul Apărării Naționale, cărora li se aplică prevederile legislației specifice în domeniu. (...)”

12. Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 82/1992*)

„**Art. 1.** — (...)”

(5) Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale are în subordine unități teritoriale, cu personalitate juridică, ai căror conducători au calitatea de ordonatori secundari sau terțieri de credite, în funcție de profilul de activitate sau zona de competență, stabilite conform dispozițiilor art. 11.”

III. Expunerea succintă a proceselor în cadrul cărora s-au invocat chestiunile de drept

Cererea de chemare în judecată

13. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal cu nr. 1.613/120/2024, reclamantul Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual (*S.N.P.P.C.*) din Ministerul Afacerilor Interne (*M.A.I.*), în numele și pentru membrii de sindicat funcționari publici — AB, CD, EF, GH, IJ, a solicitat în contradictoriu cu pârâta Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială nr. 235 (*A.N.R.S.P.S. — U.T. nr. 235*): (i) obligarea pârâtei la emiterea actelor administrative de încadrare a reclamantilor-funcționari publici în anexa nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 153/2017*), secțiunea I — Salarii pentru administrația publică centrală, litera d) — Funcții publice generale de execuție, având în vedere funcția deținută de fiecare reclamant începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 31/2021; (ii) recunoașterea stării de discriminare în care se află reclamantii din punct de vedere salarial în raport cu funcționarii publici încadrați la Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — aparat propriu, Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Serviciul pentru Probleme Speciale Ilfov și Serviciul pentru Probleme Speciale București și obligarea angajatorului la înlăturarea acesteia; (iii) obligarea pârâtei la plata diferențelor

salariale dintre salariul primit și salariul ce trebuia plătit conform anexei nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” la Legea-cadru nr. 153/2017, secțiunea I — Salarii pentru administrația publică centrală, litera d) — Funcții publice generale de execuție, având în vedere funcția deținută de fiecare reclamant, începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 31/2021, sume actualizate cu indicii de inflație și dobânda legală penalizatoare.

Întâmpinarea

14. Pârâta A.N.R.S.P.S. — U.T. nr. 235 a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, pe cale de excepție, ca inadmisibilă și, pe fond, ca neîntemeiată.

15. Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

16. Prin Încheierea de ședință din 17 septembrie 2024, instanța de trimitere a reținut că, prin raportare la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în cauză sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate a sesizării, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de un complet de judecată al Tribunalului Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, investit cu soluționarea unei acțiuni prin care se solicită stabilirea unor drepturi salariale ca urmare a modificărilor legislative aduse Legii nr. 82/1992 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2020 și Legea nr. 31/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2020.

17. În ceea ce privește cerința ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, tribunalul apreciază că întrebarea formulată are legătură cu soluționarea pe fond a cauzei, ținând cont de faptul că soluționarea cauzei depinde de modul în care sunt interpretate dispozițiile articolului unic pct. 1 din Legea nr. 31/2021, ale art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 și ale art. 1 alin. (5) din Legea nr. 82/1992, precum și de aplicabilitatea, în speță, a secțiunii I — Salarii pentru administrația publică centrală din anexa nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” la Legea-cadru nr. 153/2017.

18. De asemenea, în legătură cu chestiunea de drept adusă în dezbatere, instanța de trimitere a constatat că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a dezlegat cu efecte general-obligatorii problema de drept care constituie obiect al sesizării și nici nu există un recurs în interesul legii în curs de soluționare având acest obiect.

19. În ceea ce privește caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare, tribunalul a reținut că, spre deosebire de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, Ordonanța de urgență a Guvernului 62/2024 nu impune o astfel de condiție, completul investit cu soluționarea unei chestiuni ce ține de salarizarea personalului plătit din fonduri publice fiind obligat, în măsura în care Înalta Curte de Casație și Justiție nu a lămurit deja problema de drept incidentă, să sesizeze această instanță.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

20. Punctul de vedere al reclamantilor rezultă din cuprinsul cererii de chemare în judecată și al cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, fiind în sensul că, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 31/2021 și trecerea A.N.R.S.P.S. din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în subordinea

Guvernului, cu schimbarea titulaturii sale în „organ de specialitate al administrației publice centrale”, salariul de bază al salariaților funcționari publici trebuia recalculat prin trecerea de la raportarea la secțiunea II — Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale a anexei nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” la Legea-cadru nr. 153/2017 la secțiunea I — Salarii pentru administrația publică centrală a anexei nr. VIII la același act normativ.

21. Pârâta nu a formulat un punct de vedere cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu problema de drept în discuție.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

22. Instanța de trimitere nu a formulat un punct de vedere cu privire la chestiunea de drept.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

23. Curțile de apel au comunicat faptul că, în raza lor teritorială de competență, nu a fost identificată jurisprudență relevantă cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării. Curțile de apel Iași și Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și tribunalele Brașov, București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Ialomița, Ilfov, Teleorman, Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Prahova au transmis puncte de vedere teoretice asupra acestei chestiuni.

24. Într-o *orientare teoretică*, nesusținută de practică judiciară, s-a apreciat că Legea nr. 31/2021 prevede doar trecerea A.N.R.S.P.S. din subordinea M.A.I. în subordinea Guvernului, fără a aduce modificări în ceea ce privește rangul acesteia, de organ de specialitate al administrației publice centrale, și fără a determina modificarea salariilor de bază ale funcționarilor publici ai A.N.R.S.P.S.

25. Această orientare teoretică se regăsește la nivelul curților de apel Iași și Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal și al tribunalelor București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și Ilfov.

26. În susținerea acestei opinii s-a arătat, în esență, că din interpretarea sistematică a dispozițiilor capitolului I pct. A secțiunile I și II din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 rezultă că, în vreme ce funcțiile publice de stat sunt cele stabilite și avizate la nivelul instituțiilor și autorităților centrale, funcțiile publice teritoriale sunt acelea stabilite și avizate potrivit legii din cadrul serviciilor publice deconcentrate sau din cadrul structurilor teritoriale ale organelor administrației publice centrale din unitățile administrative. Noțiunea de structură teritorială subordonată este prevăzută, pe lângă dispozițiile din Legea nr. 82/1992, și de cele ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2020, aprobată prin Legea nr. 31/2021. Funcția publică nu poate fi considerată funcție de stat cât timp persoana nu își desfășoară activitatea la nivel central, ci doar la nivel teritorial. Funcțiile publice îndeplinite în cadrul unei unități teritoriale trebuie socotite a fi funcții teritoriale, chiar dacă acestea nu au fost denumite *expressis verbis* servicii publice deconcentrate ale organului de specialitate. În susținerea acestui considerent au fost invocate dispozițiile art. 5 lit. u) și art. 385 din Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 10 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009. Independent de schimbarea statutului A.N.R.S.P.S., situația drepturilor salariale a rămas reglementată de dispozițiile art. 2 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2020 și rămâne neschimbată, indiferent dacă funcționarii publici din cadrul A.N.R.S.P.S. își desfășoară activitatea în unitatea centrală sau în unități teritoriale cu personalitate juridică, respectiv în structurile teritoriale pentru probleme speciale, fără personalitate juridică, ale acestei instituții.

27. Într-o *altă orientare teoretică*, nesusținută de practică judiciară, s-a apreciat că, prin modificarea art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2020 ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 31/2021, funcționarii publici care își desfășoară activitatea în cadrul unităților teritoriale ale A.N.R.S.P.S. ar trebui să beneficieze de drepturi salariale pentru funcții publice de execuție reglementate în secțiunea I — Salarii pentru administrația publică centrală a capitolului I lit. A din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

28. Această orientare teoretică se regăsește la nivelul tribunalelor Ialomița, Teleorman, Brașov, Prahova — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Iași (opinie majoritară).

29. În susținerea acestei opinii s-a arătat că, prin modificarea legislativă operată în ceea ce privește subordonarea A.N.R.S.P.S. în mod direct Guvernului, față de reglementarea anterioară ce plasa această instituție în subordinea M.A.I., s-a urmărit ca inclusiv unitățile teritoriale să dobândească statut de organe centrale. A admite o interpretare contrară ar echivala cu crearea premiselor unei diferențe de tratament, din punct de vedere salarial, între funcționarii publici din unitățile teritoriale și cei din A.N.R.S.P.S. — aparat propriu, generând, astfel, o situație de inechitate nejustificată obiectiv și rezonabil.

30. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară în materie și nici nu au comunicat opinii teoretice.

31. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat faptul că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problemele de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

32. În jurisprudența Curții Constituționale a României nu au fost identificate repere relevante pentru soluționarea prezentei sesizări.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

33. În mecanismele de unificare a practicii judiciare nu au fost identificate repere relevante pentru soluționarea prezentei sesizări.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

34. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

35. Referitor la admisibilitatea sesizării în analiză, temeiul de drept al acesteia îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 14 iunie 2024, al cărei domeniu de reglementare este conturat expres prin dispozițiile sale de la art. 1, în sensul că se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal, sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

36. În materia enunțată se instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor

chestiuni de drept, sens în care prin art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se prevede că „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

37. Aceste prevederi se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa însă, în mod corespunzător, cu prevederile dreptului comun, astfel cum se și statuează expres prin art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, conform căruia „Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, (...) precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie”.

38. Totodată, în măsura în care un aspect este reglementat expres prin ambele dispoziții normative, anume atât prin ordonanța de urgență a Guvernului, cât și prin Codul de procedură civilă, iar aspectul respectiv se prezintă identic în ambele reglementări, sensul jurisprudențial conferit normei din Codul de procedură civilă trebuie să fie avut în vedere și în scopul deslușirii înțelesului noii reglementări din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

39. Astfel, din cuprinsul principiilor prezentate în preambulul acestui act normativ rezultă că, la adoptare, legiuitorul delegat a ținut cont de „configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești din România”, apreciindu-se că, în raport cu coordonatele acestui mecanism procedural, aplicarea acestor noi norme legale cu caracter special poate influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești „în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

40. Spre deosebire, însă, de condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în cele instituite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită, iar Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de către un complet de judecată investit cu soluționarea cauzelor în primă instanță.

41. Prin urmare, în contextul normativ expus, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării:

- (i) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;
- (ii) cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze;
- (iii) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- (iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

42. Admisibilitatea investirii Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile în temeiul art. 2 din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 rămâne, așadar, în continuare condiționată de existența unei chestiuni de drept veritabile.

43. Câtă vreme art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 utilizează în conținutul său sintagma „chestiune de drept” în mod identic reglementării art. 519 alin. (1) din Codul de procedură civilă, coerența practicii judiciare impune aplicarea în mod analog a jurisprudenței deja consacrate cu privire la mecanismul de unificare a hotărârii prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept. De altfel, nu poate fi concepută o reglementare specială care să facă referire în textul său la o noțiune autonomă identică, aceea de „chestiune dificilă de drept”, dar al cărei conținut juridic să fie diferit față de acela din legea generală.

44. Or, în jurisprudența creată în aplicarea dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă referitoare la mecanismul hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat în mod constant că este necesară întrunirea cerinței privitoare la caracterul real și serios al problemei de drept cu care a fost sesizată. Chiar dacă chestiunea de drept are legătură cu dezlegarea cauzei, dar ea nu îndeplinește cerința de a fi o veritabilă și reală problemă de drept, născută dintr-un text incomplet sau neclar, susceptibil de interpretări contradictorii și potențial generatoare de practică neunitară, declanșarea mecanismului de preîntâmpinare a jurisprudenței neunitare nu este necesară în această ipoteză.

45. În acest cadru nu trebuie omisă cerința ca încheierea de sesizare să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, în raport cu prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, alături de punctul de vedere al completului de judecată și al părților. Astfel, instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept are obligația să se conformeze cerințelor instituite prin art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă, de la care nu se derogă în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024. După cum s-a reținut în mod constant în jurisprudența instanței supreme, din cuprinsul punctului de vedere al instanței inserat în încheierea de sesizare, conform art. 520 din Codul de procedură civilă, trebuie să rezulte elementele concrete ale cauzei care să facă posibilă analiza necesității mecanismului de unificare raportat la chestiunea de drept indicată. Astfel, acesta trebuie să reflecte caracterul neclar al normei susceptibile de interpretări diferite, dificultatea reală și serioasă în care se află instanța în alegerea uneia dintre variantele potențiale de interpretare, ce depășește obligația generală a instanțelor de drept comun de interpretare a legii și aplicare a acesteia la o cauză *pendinte*.

46. În cauza de față, sesizarea adresată în condițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu îndeplinește însă condiția existenței unei chestiuni de drept veritabile sub aspectul realității sale, deși celelalte trei condiții menționate anterior sunt îndeplinite, respectiv existența unei cauze în curs de judecată în primă instanță, cauza se încadrează între cele prevăzute limitativ la art. 1 din ordonanța de urgență, iar problema litigioasă nu reiese a face obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

47. Referitor la condiția cumulativă neîndeplinită, Înalta Curte de Casație și Justiție constată mai întâi din analiza Încheierii de ședință publică din 17 septembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.613/120/2024, că reclamantii care au investit Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal cu cererea de chemare în judecată nu dețin calitatea de funcționari publici în cadrul A.N.R.S.P.S., ci în cadrul unei unități teritoriale subordonate acesteia.

48. În acest din urmă sens, Înalta Curte de Casație și Justiție observă că Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 (forma în vigoare în perioada relevantă în cauză) prevede la art. 10 alin. (1) că „Administrația Națională are în subordine unități teritoriale cu personalitate juridică și serviciul verificarea calității produselor rezervă de stat, prevăzute în anexa nr. 2”.

49. Or, întrebarea, astfel cum a fost formulată de Tribunalul Dâmbovița, nu circumstanțiază limita investiției instanței supreme doar la problema modului de stabilire a dreptului salarial cuvenit acelor funcționari publici încadrați într-o unitate teritorială, ci se referă în general la funcționarii publici din cadrul A.N.R.S.P.S. Așadar, indicarea corectă a entității publice în cadrul căreia funcționează reclamantul din procesul în care s-a formulat sesizarea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție este esențială pentru analiza chestiunii de drept cu privire la care se solicită a interveni o dezlegare în drept.

50. Totodată, mențiunea din întrebarea adresată de Tribunalul Dâmbovița cum că intrarea în vigoare a Legii nr. 31/2021 ar fi avut ca efecte atât trecerea A.N.R.S.P.S. din subordinea M.A.I. în subordinea Guvernului, cât și o schimbare a titulaturii A.N.R.S.P.S. în „organ de specialitate al administrației publice centrale” nu corespunde realității cadrului normativ relevant.

51. Înalta Curte de Casație și Justiție reține că articolul unic al Legii nr. 31/2021 prevede că „Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91 din 27 mai 2020 privind trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 4 iunie 2020, (...)”.

52. Or, efectul trecerii A.N.R.S.P.S. din subordinea M.A.I. în subordinea Guvernului României și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului s-a produs prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 4 iunie 2020, în timp ce, în principiu, Legea nr. 31/2021 a aprobat ordonanța de urgență menționată, inclusiv dispozițiile privind trecerea A.N.R.S.P.S. din subordinea autorității publice de rang ministerial în subordinea Guvernului României.

53. De asemenea, Legea nr. 31/2021 nu a schimbat titulatura A.N.R.S.P.S. în „organ de specialitate al administrației publice centrale”, ci a confirmat o astfel de clasificare a agenției menționate în structura și ierarhia autorităților administrației publice, titulatură ce se regăsea deja menționată explicit și în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2020, care o utilizează din chiar primul articol din conținutul său.

54. De altfel, faptul că A.N.R.S.P.S. reprezenta un „organ de specialitate al administrației publice centrale” a fost afirmat expres pentru prima dată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, care la art. 1 alin. (1) a stabilit că „Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, denumită în continuare *Administrația Națională*, se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Administrației și Internelor, finanțată integral de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administrației și Internelor” [s.n.].

55. La acest moment al analizei se impune amintit și că Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul

Monetar Internațional, prevedea la momentul adoptării Hotărârii Guvernului nr. 1.380/2009, la art. 11, că „Numărul unităților teritoriale subordonate Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, înființarea, desființarea, reorganizarea, precum și amplasarea acestora se aprobă prin hotărâri ale Guvernului, la propunerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale.”, iar la art. 13 că „Organizarea, funcționarea și administrarea rezervelor de stat în condițiile prezentei legi se stabilesc prin hotărâri ale Guvernului”.

56. Revenind la conținutul Hotărârii Guvernului nr. 1.380/2009, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că în preambulul acestui act administrativ unilateral s-au menționat ca temeiuri ale adoptării sale inclusiv dispozițiile art. 11 și 13 din Legea nr. 82/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În mod corespunzător, dată fiind competența delegată Guvernului prin cele două norme legislative amintite, A.N.R.S.P.S. s-a organizat și a funcționat încă de la început ca organ de specialitate al administrației publice centrale, anume de la nivelul anului 2009.

57. În concluzie, Legea nr. 31/2021 a aprobat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2020 prin care se consacrase deja, inclusiv la nivelul reglementării cu rang de lege, faptul că administrația în discuție reprezenta un „organ de specialitate al administrației publice centrale”, astfel cum se stabilise anterior prin Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009.

58. Cât despre faptul că Legea nr. 31/2021 prevede sub aspectul modificărilor și completărilor aduse Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2020 și în sensul că Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale se organizează și funcționează prin hotărâre a Guvernului ca organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului, scopul acelor mențiuni similare de la pct. 1 și 2 ale articolului unic al Legii nr. 31/2021 este ca regimul juridic stabilit deja pentru A.N.R.S.P.S. prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2020, pe care o aprobă sub acest aspect, să fie reflectat întocmai și de conținutul Legii nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al Legii nr. 477/2003 privind pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare, republicată, cu modificările ulterioare.

59. Altfel spus, mențiunile indicate imediat anterior vin să reia în cadrul mai multor acte legislative relevante un regim juridic existent, pentru a exista o unificare a reglementării legale sub acest aspect indiferent de norma juridică în care se face referire la Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale sub aspectul clasificării sale în ierarhia administrației publice, respectiv al subordonării în care există.

60. În aceste condiții, premisa esențială a pretensei chestiuni de drept ce a fost transmisă de Tribunalul Dâmbovița este eronată, necorespunzând realității normative invocate, din moment ce nu intrarea în vigoare a Legii nr. 31/2021 a determinat trecerea A.N.R.S.P.S. din subordinea M.A.I. în subordinea Guvernului și nici schimbarea titulaturii A.N.R.S.P.S. în „organ de specialitate al administrației publice centrale”.

61. În mod corespunzător, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că nici eventuala reformulare a întrebării nu este de natură să confere caracter real chestiunii de drept, deoarece de esență problemei transmise de Tribunalul Dâmbovița nu este legalitatea modului de stabilire în general a drepturilor salariale cuvenite funcționarilor publici din cadrul unităților teritoriale subordonate A.N.R.S.P.S., ci efectele afirmate a exista ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 31/2021, anume o trecere a administrației respective din subordinea unui ordonator de credite în subordinea altui ordonator de credite și o pretență

confirmare legislativă a naturii A.N.R.S.P.S. de organ de specialitate al administrației publice centrale. Caracterul esențial amintit este determinat de faptul că prin cererea de chemare în judecată, astfel cum este conținutul său reflectat prin Încheierea de sesizare din 17 septembrie 2024, partea reclamantă însăși a susținut că pretinsa încadrare salarială contestată este rezultatul unei erori asociate perioadei începând cu data de „17.03.2021, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 31/2021 și trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne — MAI în subordinea Guvernului, cu schimbarea titulaturii sale în «organ de specialitate al administrației publice locale»”.

62. Or, din lectura atentă a Legii nr. 31/2021 nu rezultă că aceasta ar fi conferit prin conținutul său normativ drepturi salariale noi funcționarilor publici din cadrul A.N.R.S.P.S. și structurilor sale subordonate, în timp ce Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2020 prevedea explicit prin dispozițiile art. 2 alin. (3) că „Personalul Administrației Naționale și al structurilor subordonate beneficiază în continuare de drepturile salariale și de celelalte drepturi avute la data trecerii în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului, cu finanțarea asigurată integral de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului”. Legea nr. 31/2021 nu a determinat nici modificarea și nici completarea art. 2 alin. (3) din ordonanța de urgență a Guvernului, ci, sub acest aspect, aprobarea sa ca atare.

63. Altfel spus, lipsa caracterului real pentru chestiunea de drept transmisă de Tribunalul Dâmbovița rezultă și din aceea că un simplu demers de cercetare a cadrului normativ asociat în mod direct problemei cu care a fost investit judecătorul fondului, prin cererea de chemare în judecată, permite identificarea dispozițiilor aplicabile, iar conținutul lor normativ nu se prezintă ca fiind incomplet sau neclar ori susceptibil de interpretări contradictorii, lipsind așadar potențialul de a genera practică neunitară.

64. În procedura dezlegării unei chestiuni de drept, rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, inclusiv în cazul sesizărilor

formulate în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, rămâne unul extraordinar și subsecvent, procedura putând fi parcursă atunci când o chestiune de drept, determinantă pentru soluționarea pe fond a unei cauze, nu apare ca fiind îndeajuns de clară, prin raportare la dispozițiile legale din care derivă, generând dificultăți de înțelegere și aplicare, având astfel vocația de a conduce la o jurisprudență neunitară.

65. Din conținutul încheierii de sesizare nu se identifică însă nicio motivare a îndeplinirii condiției de admisibilitate referitoare la existența unei chestiuni de drept reale și veritabile, precum și a dificultății de interpretare a acesteia, Tribunalul Dâmbovița rezumându-se la o prezentare a textelor normative indicate a fi relevante pentru proces în contextul obiectului cererii de chemare în judecată.

66. Incumbă însă titularului sesizării obligația de a realiza o primă analiză argumentată a îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a sesizării pe care o transmite Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel încât din încheierea de sesizare să rezulte, în raport cu problema de drept propusă, și dificultatea lămuririi acesteia, prin prezentarea, spre exemplu, a posibilelor interpretări divergente în legătură cu acea chestiune de drept. O astfel de analiză nu se identifică însă în conținutul încheierii Tribunalului Dâmbovița.

67. În consecință, cum mecanismul instituit de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 este menit să dea o rezolvare de principiu unei/unor chestiuni de drept punctual(e), iar nu să soluționeze o cerere de chemare în judecată prin prisma ansamblului cauzei sale juridice, Înalta Curte de Casație și Justiție va conchide în sensul că nu sunt îndeplinite cumulativ toate condițiile de admisibilitate necesare pentru a interveni o dezlegare în drept potrivit sesizării ce i-a fost adresată, astfel că aceasta va fi respinsă ca inadmisibilă.

68. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Tribunalul Dâmbovița — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 1.613/120/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 31/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2020 privind trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului și pentru modificarea unor acte normative și trecerea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne — M.A.I. în subordinea Guvernului, cu schimbarea titulaturii sale în „organ de specialitate al administrației publice centrale”, salariul de bază al salariaților funcționari publici trebuia recalculat prin trecerea de la secțiunea II — Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale a anexei nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” la secțiunea I — Salarii pentru administrația publică centrală din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare?

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 10 februarie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 57**din 24 februarie 2025**

Dosar nr. 2.429/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	— judecător la Secția I civilă
Ruxandra Ileana Tircă	— judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	— judecător la Secția I civilă
Mirela Politeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Sandu-Necula	— judecător la Secția a II-a civilă
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iulia Craiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.429/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 1.114/3/2022*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulat un punct de vedere de către intimata-pârâtă.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 20 septembrie 2024, în Dosarul nr. 1.114/3/2022*, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept:

Dacă dispozițiile art. 51 din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că prin sume cuvenite și neachitate până la deces care se plătesc moștenitorilor se înțeleg sumele la care ar fi avut dreptul titularul calității de Luptător cu Rol Determinant cu titlu de indemnizație de gratitudine, care a decedat înainte de eliberarea noului tip de certificat preschimbabil și nu a avut astfel stabilită o astfel de indemnizație în baza unei decizii a casei teritoriale de pensii, sau vizează doar situația titularului calității de Luptător cu Rol Determinant căruia i-a fost stabilită în prealabil indemnizația de gratitudine, fără însă a-i fi achitată integral, retroactiv, din luna următoare depunerii cererii de preschimbare a certificatului până la data decesului?

II. Dispozițiile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

8. Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 341/2004*):

„**Art. 51.** — Sumele reprezentând indemnizații, rămase neîncasate de către titularul decedat pentru luna în care a avut loc decesul, și, după caz, sumele cuvenite și neachitate până la deces se plătesc moștenitorilor, în condițiile legii.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

9. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Caraș-Severin cu nr. 1.114/3/2022*, așa cum a fost precizată, reclamanta, în

calitate de moștenitoare a defunctului său soț, a solicitat obligarea casei teritoriale de pensii la acordarea și plata indemnizației de gratitudine cuvenite acestuia, aferentă perioadei 1.01.2015-1.12.2020, plata dobânzilor și actualizarea sumei cu rata inflației.

10. Prin Sentința civilă nr. 1.019 din 24 noiembrie 2023, Tribunalul Caraș-Severin a admis excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei, invocată de pârâtă, respingând acțiunea în consecință.

11. Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut că pretențiile reclamantei sunt în legătură cu plata indemnizației de gratitudine reglementate de Legea nr. 341/2004, ce intră în sarcina și atribuțiile casei teritoriale de pensii.

12. Conform art. 36 din Codul de procedură civilă, calitatea procesuală activă presupune existența unei identități între părțile din procesul civil și persoanele implicate în raportul juridic dedus judecătii, iar calitatea procesuală activă presupune identitatea dintre persoana care acționează în judecată și debitorul obligației a cărei îndeplinire se cere în cauza dedusă judecătii.

13. Potrivit dispozițiilor art. 4³ alin. (2) din Legea nr. 341/2004, reglementările prevăzute de legislația privind pensiile, proprie fiecărui plătitor, referitoare la stabilirea, plata, modificarea, suspendarea, reluarea, încetarea, expertizarea, revizuirea, contestarea și recuperarea sumelor încasate necuvenit, se aplică și indemnizațiilor prevăzute de lege, dacă aceasta nu dispune altfel.

14. Conform prevederilor art. 103 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 263/2010*), cererea pentru acordarea indemnizației de gratitudine putea fi formulată doar de soțul defunct al reclamantei, în calitate de titular al dreptului, însă în timpul vieții acesta nu s-a adresat pârâtei cu o astfel de cerere, prin care să solicite stabilirea și plata indemnizației de gratitudine, astfel că nu a fost deschis niciodată acest drept.

15. Certificatul privind calitatea de Luptător cu Rol Determinant a fost eliberat la data de 14 iunie 2021 cu mențiunea „decedat”, iar soțul reclamantei a încetat din viață la 10 noiembrie 2020.

16. S-a reținut astfel că, la data decesului, titularul certificatului nu avea obținute drepturile prevăzute de art. 4 din Legea nr. 341/2004. Mai mult decât atât, după data decesului titularului nicio altă persoană nu mai poate solicita acordarea acestor drepturi în numele titularului, întrucât cererea privind acordarea drepturilor s-ar fi putut face doar de către titularul drepturilor printr-o cerere scrisă. Atât timp cât defunctul nu era titularul unei indemnizații stabilite conform legii, certificatul de revoluționar conferindu-i doar dreptul de a solicita acordarea unei indemnizații, în condițiile art. 103 din Legea nr. 263/2010, instanța a constatat că excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei, invocată de pârâta casa teritorială de pensii, este întemeiată.

17. Prin cererea de apel, reclamanta a arătat că, în timpul vieții, soțul său a parcurs în totalitate procedura specială de preschimbare, iar prin Decretul nr. 1.053/2019 privind conferirea titlului de „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 — Luptător cu Rol Determinant”, defunctului său soț i-a fost eliberat certificatul de Luptător cu Rol Determinant, conform mențiunii de la nr. crt. 259 din anexa nr. 3 la decret.

18. Apelanta-reclamantă a susținut că singurul temei de drept real și temeinic este cel reprezentat de art. 51 din Legea nr. 341/2004.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

19. Completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat, prin raportare la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 62/2024 coroborate cu cele ale art. 519 din Codul de procedură civilă, că acțiunea de față se încadrează în categoria proceselor prevăzute de ordonanța de urgență menționată, iar asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, astfel că se impune sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

20. Apelanta-reclamantă a formulat cerere de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție privind modul de aplicare a dispozițiilor art. 51 din Legea nr. 341/2004, menționând că toate casele teritoriale de pensii din România au emis decizii și au achitat sumele reprezentând indemnizația reparatorie și/sau indemnizația lunară rămasă neîncasate de către titularul decedat pe luna în care a avut loc decesul și, după caz, cele cuvenite și neachitate până la deces au fost plătite soțului supraviețuitor, copiilor, părinților sau, în lipsa acestora, celorlalți moștenitori, în condițiile dreptului comun. În situațiile în care s-a refuzat această plată, instanțele de judecată au obligat casele teritoriale de pensii respective să efectueze plata.

21. Intimata-pârâtă a considerat că cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu este admisibilă, deoarece textul legal la care se face referire nu are legătură cu soluționarea cauzei, întrucât defunctul nu era titularul unei indemnizații stabilite conform legii pe care nu a încasat-o, acesta nefiind titularul certificatului la data decesului și neavând obținute drepturile prevăzute de art. 4 din Legea nr. 341/2004.

22. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, intimata-pârâtă a formulat un punct de vedere privind chestiunea de drept supusă judecătii, arătând că, în speță, nu s-a stabilit o indemnizație în favoarea titularului dreptului, astfel că nu există vreo sumă neîncasată de către titularul decedat, așa cum stipulează art. 51 din Legea nr. 341/2004. În concluzie, a solicitat respingerea sesizării, ca inadmisibilă.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

23. Completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat că, pentru a putea reține calitatea de „titular” al indemnizației de gratitudine sau a vorbi despre „sume cuvenite” și neachitate, care pot fi plătite moștenitorilor, este necesară o manifestare expresă de voință anterioară a autorului (care a obținut titlul de Luptător cu Rol Determinant) de a i se stabili acest drept — materializată printr-o cerere adresată casei teritoriale de pensii; cu alte cuvinte, indemnizația de gratitudine neachitată până la deces poate fi transferată moștenitorilor în măsura în care autorul a solicitat acordarea acesteia, respectiv stabilirea existenței și întinderii dreptului în baza unei decizii emise de casa teritorială de pensii.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

24. Din răspunsurile transmise de instanțele naționale, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, a rezultat o opinie majoritară, regăsită doar la nivel teoretic, în punctele de vedere exprimate de judecători, potrivit căreia dispozițiile art. 51 din Legea nr. 341/2004 se interpretează în sensul că prin „sume cuvenite și neachitate până la deces” se înțeleg sumele la care ar fi avut dreptul titularul calității de Luptător cu Rol Determinant

care a depus anterior decesului cererea de stabilire a acestei indemnizații la casa teritorială de pensii competentă, chiar dacă această cerere nu era soluționată încă la data decesului.

25. A fost exprimată și o opinie contrară, singulară, tot la nivel teoretic, în sensul că „prin sume cuvenite și neachitate până la deces” care se plătesc moștenitorilor se înțeleg sumele la care ar fi avut dreptul titularul calității de Luptător cu Rol Determinant cu titlu de indemnizație de gratitudine, care a decedat înainte de eliberarea noului tip de certificat preschimbat și nu a avut stabilită o astfel de indemnizație în baza unei decizii a casei teritoriale de pensii.

26. Nu a fost identificată practică judiciară relevantă.

27. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică în prezent practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

28. Verificând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, a fost identificată Decizia nr. 23 din 27 ianuarie 2025 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pronunțată în Dosarul nr. 2.530/1/2024, nepublicată, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept vizând *dreptul reclamantului la recalcularea indemnizației de gratitudine în temeiul art. 4 alin. (3) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin aplicarea coeficientului de 1,1% asupra câștigului salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat aferent anului pentru care se face plata, respectiv pentru perioada 1.01.2015-2024 la zi și în continuare.*

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

29. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

30. Temeiul prezentei sesizări îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ special care se completează cu dispozițiile de drept comun, prevăzute de art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, așa cum trimite în mod expres art. 4 din ordonanța de urgență menționată.

31. Procedând la analiza admisibilității sesizării, se constată că nu sunt îndeplinite condițiile cerute cumulativ de prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, potrivit cărora: *„Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”*

32. Pentru atingerea scopului acestui mecanism juridic special de prevenire a jurisprudenței neunitare la nivelul instanțelor naționale, legiuitorul a instituit mai multe condiții de admisibilitate, ce pot fi grupate astfel:

— sesizarea să fie formulată în cadrul unui proces dintre cele enumerate, limitativ, la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, aflat în curs de judecată în primă instanță sau în calea de atac;

— sesizarea să expună o chestiune dificilă de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;

— verificările să releve faptul că asupra chestiunii de drept respective instanța supremă nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

33. Totodată, încheierea de sesizare trebuie să cuprindă *„motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților”* [art. 520 alin. (1) teza finală din Codul de procedură civilă].

34. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept dificile, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite, în practica Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a reținut că această cerință de admisibilitate a sesizării se referă la caracterul real și serios al problemei de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție. În acest sens, s-a statuat în mod constant că, în declanșarea procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile, trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, pentru înlăturarea oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării (de exemplu, Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015; Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017; Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016; Decizia nr. 62 din 18 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 9 octombrie 2017).

35. Analizând îndeplinirea tuturor acestor condiții, Înalta Curte de Casație și Justiție constată, primordial, că litigiul în care a fost declanșat prezentul mecanism al pronunțării unei hotărâri prealabile nu face parte dintre cele limitativ prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

36. Potrivit art. 1 coroborat cu paragraful 4 din preambulul ordonanței de urgență, acest act normativ are în vedere doar procesele privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigiile referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, ceea ce înseamnă că litigiile privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale se referă la personalul care anterior pensionării a fost plătit din fonduri publice.

37. În acest caz, sesizarea privește un litigiu în care reclamanta, în calitate de moștenitoare a soțului său decedat, a solicitat obligarea casei județene de pensii la acordarea și plata indemnizației de gratitudine ce i s-ar fi cuvenit acestuia pentru perioada anterioară decesului, în considerarea certificatului de revoluționar eliberat în temeiul Legii nr. 341/2004.

38. Așadar, soluționarea acestei cauze nu pune în discuție condiția ca autorul reclamantei să fi făcut parte din categoria persoanelor salarizate din fonduri publice, astfel că nu este îndeplinită cerința ca litigiul să privească *„stabilirea și/sau plata*

drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale” ale personalului plătit din fonduri publice.

39. Pe de altă parte, în concepția Legii nr. 341/2004, indemnizația de gratitudine este un beneficiu financiar onorific acordat de stat unor categorii speciale de persoane (foști deținuți politici, veterani de război, luptători în Revoluția Română din Decembrie 1989) ca formă de recunoștință pentru meritele ori sacrificiile acestora și se achită din bugetul de stat, și nu din bugetul asigurărilor sociale, nefiind așadar condiționată de plata contribuțiilor la sistemul de asigurări sociale.

40. În acest context se reține că, potrivit dispozițiilor art. 43 alin. (2) din Legea nr. 341/2004: *„Reglementările prevăzute de legislația privind pensiile, proprie fiecărui plătitor, referitoare la stabilire, plată, modificare, suspendare, reluare, încetare, expertizare, revizuire, contestare și recuperare a sumelor încasate necuvenit, se aplică și indemnizațiilor prevăzute de lege, dacă aceasta nu dispune altfel.”*

41. Or, reglementând domeniul de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin art. 1, legiuitorul delegat a stipulat că: *„(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).”*

42. Această analogie privind regimul juridic nu schimbă însă natura juridică a indemnizațiilor prevăzute de Legea nr. 341/2004, indemnizații ce reprezintă un beneficiu distinct acordat de stat în temeiul unor condiții speciale.

43. Se observă, așadar, că indemnizațiile prevăzute de Legea nr. 341/2004 nu fac obiectul de reglementare al

Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legea specială făcând trimitere la legislația privind pensiile cu referire la stabilirea, plata, modificarea, suspendarea, reluarea, încetarea, expertizarea, revizuirea, contestarea și recuperarea sumelor încasate necuvenit, iar nu la natura juridică a acestora.

44. De altfel, statuarea vizând neîncadrarea indemnizației de gratitudine în categoria pensiilor sau altor prestații de asigurări sociale la care se referă prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se regăsește consacrată în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 23 din 27 ianuarie 2025 (nepublicată).

45. Totodată, se reține că din considerentele încheierii de sesizare rezultă neechivoc faptul că instanța de trimitere a apreciat asupra admisibilității sesizării, exclusiv prin raportare la prevederile speciale ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, constatând că acțiunea cu a cărei soluționare a fost investită se încadrează în categoria proceselor prevăzute de dispozițiile acestei ordonanțe de urgență, iar asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

46. Prin urmare, deși titulara sesizării, respectiv curtea de apel, investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, avea sarcina identificării corecte a naturii juridice a drepturilor reglementate prin norma supusă interpretării, totuși, a considerat că, în cauză, se impune a uza de procedura specială de sesizare, și nu de cea generală, reglementată de prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă.

47. Așadar, respectând limitele investiției, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență nr. 62/2024,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Timișoara — Secția litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 1.114/3/2022*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă dispozițiile art. 51 din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul că prin sume cuvenite și neachitate până la deces care se plătesc moștenitorilor se înțelege sumele la care ar fi avut dreptul titularul calității de Luptător cu Rol Determinant cu titlu de indemnizație de gratitudine, care a decedat înainte de eliberarea noului tip de certificat preschimbabil și nu a avut astfel stabilită o astfel de indemnizație în baza unei decizii a casei teritoriale de pensii, sau vizează doar situația titularului calității de Luptător cu Rol Determinant căruia i-a fost stabilită în prealabil indemnizația de gratitudine, fără însă a-i fi achitată integral, retroactiv, din luna următoare depunerii cererii de preschimbare a certificatului până la data decesului?

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 24 februarie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR STOMATOLOGI DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR STOMATOLOGI DIN ROMÂNIA

DECIZIE

privind conținutul minim al trusei de urgență pentru cabinetul stomatologic

Având în vedere prevederile art. 512 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 534 din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Medicilor Stomatologi din România adoptă următoarea decizie:

Art. 1. — (1) În vederea asigurării calității actului medico-dentar, la nivelul fiecărui cabinet stomatologic se va asigura o trusă de urgență.
(2) Conținutul minim al trusei de urgență este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.
Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor

Stomatologi din România nr. 11/2CN/2024 privind conținutul minim al trusei de urgență pentru cabinetul stomatologic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 522 din 5 iunie 2024.
Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor Stomatologi din România,
Florin-Dan-Cezar Lăzărescu

București, 20 martie 2025.
Nr. 2/2CN.

ANEXĂ

CONȚINUTUL MINIM
al trusei de urgență pentru cabinetul stomatologic

I. Aparatură și materiale obligatorii:

1.	Tensiometru	1 buc.
2.	Feșe 10 x 10 cm	1 rolă
3.	Bandă adezivă 5 x 5 cm	1 rolă
4.	Seringi 5 ml/10 ml sterile	5 buc.

II. Aparatură facultativă:
— balon de resuscitare
— pipă orofaringiană
— pulsoximetru
— termometru
— defibrilator
— glucometru
— branule
— garou

III. Medicamente obligatorii:

Nr.	DCI (denumirea comună internățională)	Forma farmaceutică	Cantitatea	Observații	Prospect disponibil https://nomenclator.anm.ro/medicamente?order=dc&direction=asc
1.	Povidonum iodinatum	Soluție cutanată 100 mg/ml	1 flacon		https://www.anm.ro/_/PRO/pro_688_01.05.08.pdf
2.	Ser fiziologic	500 ml	1 buc.		https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_5978_22.11.13.pdf

Nr.	DCI (denumirea comună internațională)	Forma farmaceutică	Cantitatea	Observații	Prospect disponibil https://nomenclator.anm.ro/medicamente?order=dc&direction=asc
3.	Nitroglycerinum	Spray sublingual 0,4 mg/doză	1 flacon	Se administrează în criză de angină pectorală, astm cardiac. La debutul unei crize se administrează 1 puf sub limbă, apoi se închide gura înainte de a respira normal. Dacă simptomele persistă, administrarea se poate repeta, fără a depăși 3 pufuri la interval de 5 minute între doze.	https://www.anm.ro/_PRO/PRO_12439_25.09.19.pdf
		sau Comprimate sublinguale 0,5 mg	5 buc.	Se administrează 1 cpr. sublingual în criză de angină pectorală, infarct miocardic acut, edem pulmonar acut cu TAs > 100 mg Hg. Dacă durerea cardiacă (criza anginoasă) nu cedează, doza poate fi repetată.	https://www.anm.ro/_PR O/PRO_9419_27.10.16.pdf
4.	Nifedipinum	30 mg	5 buc.	Se administrează 1 cpr. pentru reducerea tensiunii arteriale.	https://www.anm.ro/_PRO/PRO_11912_11.06.19.pdf
5.	Acidum acetylsalicylicum	Comprimate gastrorezistente 100 mg sau 75 mg	5 buc.	Antitrombotice, antiagregante plachetare, administrate conform prospectului, pentru a reduce riscul de formare a cheagurilor de sânge, împiedicând astfel apariția ulterioară a: infarctului miocardic, accidentelor vasculare cerebrale, problemelor cardiovasculare la pacienții diagnosticați cu angină pectorală stabilă sau instabilă.	https://www.anm.ro/_PRO/PRO_15003_19.05.23.pdf https://www.anm.ro/_PRO/PRO_15002_19.05.23.pdf
6.	Captoprilum sau Furosemidum sau Metoprololum	Comprimate 25 mg sau 50 mg	5 buc.	Se administrează 1 cpr. pentru reducerea tensiunii arteriale.	https://www.anm.ro/_PRO/PRO_11274_27.12.18.pdf https://www.anm.ro/_PRO/PRO_11275_27.12.18.pdf
	Comprimate 40 mg	5 buc.	Se administrează 1 cpr. pentru reducerea tensiunii arteriale (La vârstnici, furosemda se administrează cu prudență deoarece aceștia sunt sensibili la efectele diuretice și hipotensive ale furosemidei. Pacienții vârstnici prezintă un risc mai mare de apariție a colapsului sau a tromboemboliei și au funcțiile renale modificate, ceea ce impune ajustarea dozei.)	https://www.anm.ro/_PRO/PRO_13808_22.03.21.pdf https://www.anm.ro/_PRO/PRO_6602_30.06.14.pdf	
	Comprimate/ Comprimate cu eliberare prelungită 50 mg	5 buc.	Se administrează 1 cpr. pentru reducerea tensiunii arteriale.	https://www.anm.ro/_PRO/PRO_12449_25.09.19.pdf https://www.anm.ro/_PR O/PRO_7136_26.11.14.pdf	
7.	Epinephrinum	Soluție injectabilă în stilou preumplut 150 µg 300 µg	1 buc. 1 buc.	Se administrează în cazul șocului anafilactic, injectându-se o doză i.m.; se poate repeta la 10-15 minute dacă este necesar.	https://www.anm.ro/_PR O/PRO_11529_20.03.19.pdf https://www.anm.ro/_PRO/PRO_11530_20.03.19.pdf
8.	Hydrocortisonum	Soluție injectabilă 19,6 mg/5 ml	5 buc.	Se administrează i.v. în stări de șoc, edem laringian, insuficiență respiratorie acută, stare de rău astmatic, edem pulmonar toxic, edem Quincke, comă, encefalită acută, meningită acută, insuficiență corticosuprarenaliană acută.	https://www.anm.ro/_PRO/PRO_13608_21.12.20.pdf
		sau pulbere și solvent pentru soluție injectabilă/perfuzabilă 100 mg	5 buc.	Poate fi administrat i.v. (cu o seringă sau perfuzie) sau i.m. (cu o seringă).	https://www.anm.ro/_PRO/PRO_15571_07.08.24.pdf
9.	Levocetirizinum sau Loratadinum sau Desloratadinum sau Cetirizinum	Comprimate filmate 5 mg	5 buc.	Se administrează 1 cpr. în cazul reacțiilor alergice acute.	https://www.anm.ro/_PRO/pro_2074_20.10.09.pdf
	Comprimate 10 mg sau Sirop 1 mg/ml	5 buc. 1 sticlă	Se administrează 1 cpr. în cazul reacțiilor alergice acute. Se administrează 10 ml în cazul reacțiilor alergice acute.	https://www.anm.ro/_PRO/PRO_11021_12.10.18.pdf https://www.anm.ro/_P RO/PRO_11020_12.10.18.pdf	
	Comprimate filmate 5 mg	5 buc.	Se administrează 1 cpr. în cazul reacțiilor alergice acute.	https://ec.europa.eu/health/documents/community-register/html/reg_hum_act.htm?sort=a	
	Picături orale soluție 10 mg/ml	1 sticlă	Se administrează 5 mg (10 picături) în cazul reacțiilor alergice acute.	https://www.anm.ro/_PRO/pro_5076_19.10.12.pdf	

Nr.	DCI (denumirea comună internățională)	Forma farmaceutică	Cantitatea	Observații	Prospect disponibil https://nomenclator.anm.ro/medicamente?order=dc&direction=asc
10.	Salbutamolum	Suspensie de inhalat presurizată 100 µg/doză	1 buc.	Se administrează 1-2 pufuri în caz de criză de astm bronșic.	https://www.anm.ro/_/PRO/pro_675_24.04.08.pdf https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_9542_21.12.16.pdf
11.	Glucosum	Soluție injectabilă 3,3 g/10 ml	3 fiole	Se administrează în caz de hipoglicemie, în injecții intravenoase lente, în doze care depind de necesitățile individuale ale pacientului (stare clinică, greutate, alimentație, asocieri terapeutice) și de glicemie. Doza nu trebuie să depășească 500-800 mg glucoză/kg corp/oră și 500 ml/24 de ore.	https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_13733_25.02.21.pdf
12.	Carbazochromi salicylas sau Etamsylatum sau Phytomenadionum	Soluție injectabilă/perfuzabilă 1,5 mg/5 ml	5 fiole	Se administrează o fiolă i.m. în caz de hemoragie.	https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_13065_20.03.20.pdf
		Soluție injectabilă 250 mg/2 ml	5 fiole		https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_12401_30.08.19.pdf
		Soluție injectabilă 10 mg/ml	5 fiole		https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_9981_22.05.17.pdf
13.	Ketorolacum tromethamin (ketorol) sau Metamizolum natrium	Comprimate filmate 10 mg	5 buc.	Se administrează 1 cpr. oral ca analgezic.	https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_7608_30.04.15.pdf
		Comprimate 500 mg	5 buc.		https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_14462_24.05.22.pdf
14.	Paracetamolum sau Ibuprofenum sau Metamizolum natrium	Comprimate 500 mg	5 buc.	Ca măsură de precauție, este de preferat să se evite utilizarea paracetamolului în timpul sarcinii, cu precădere în primele 3 luni și după luna a 5-a. Paracetamolul se poate administra cu precauție în timpul alăptării.	https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_12528_30.09.19.pdf
		Comprimate filmate/ Drajeuri/ Capsule moi 200 mg	5 buc.	Nu este recomandat în primele 3 luni de sarcină. Este contraindicat în timpul ultimelor 4 luni de sarcină. Se recomandă, ca o măsură de precauție, să se evite administrarea la mamele care alăptează.	https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_7161_27.11.14.pdf
		Comprimate/ Comprimate filmate 500 mg	5 buc.	Dozele unice de metamizol pot fi acceptate între luna a 3-a și a 6-a, după ce beneficiile și riscurile utilizării metamizolului au fost evaluate cu atenție. Nu se administrează metamizol în ultimele 3 luni de sarcină din cauza unui risc crescut de complicații pentru mamă și făt. În perioada alăptării, în cazul unei singure administrări de metamizol, mamele sunt sfătuite să colecteze și să arunce laptele matern timp de 48 de ore după administrarea dozei.	https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_10965_11.09.18.pdf

IV. Medicamente facultative:

Nr.	DCI (denumirea comună internățională)	Forma farmaceutică	Cantitatea	Observații	Prospect disponibil
1.	Epinephrinum	Soluție injectabilă 1 mg/ml	3 fiole	Se administrează în cazul șocului anafilactic 0,3 ml soluție injectabilă nediluată s.c./intralingual; se poate repeta la 10-15 minute dacă este necesar (până la TAS > 90 mm Hg).	https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_10171_04.09.17.pdf
2.	Ephedrini hydrochloridum	Soluție injectabilă 50 mg/ml	5 fiole	Hipotensiune arterială: efedrina se administrează în doza recomandată de 10-50 mg intramuscular sau subcutanat sau 5-25 mg lent intravenos, repetând la nevoie până la 50 mg intramuscular sau 25 mg intravenos. Doza zilnică administrată parenteral la adulți nu trebuie să depășească 150 mg.	https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_12497_30.09.19.pdf

Nr.	DCI (denumirea comună internățională)	Forma farmaceutică	Cantitatea	Observații	Prospect disponibil
3.	Atropinum	Soluție injectabilă 1 mg/ml	5 fiole	Bloc atrioventricular. Infarct miocardic acut, pentru prevenirea și tratamentul blocului atrioventricular și al bradicardiei sinusale. Resuscitare cardiopulmonară, pentru tratamentul bradicardiei sinusale. Bolus 0,1 mg la 10 kg.	https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_6061_23.12.13.pdf
4.	Diazepamum	Soluție injectabilă 5 mg/ml	3 fiole	Se administrează 1 fiolă i.m. în caz de criză convulsivă.	https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_9509_13.12.16.pdf
5.	Diphenhydraminum	Soluție injectabilă Concentrația 30 mg/2 ml	3 fiole	Se administrează i.m. profund o fiolă în cazul reacțiilor alergice acute.	https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_13919_27.05.21.pdf
6.	Oxygenum	Gaz medicinal comprimat 100% (v/v)			https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_14798_28.11.22.pdf
7.	Amoxicillinum* sau Clarithromycinum	Comprimate 500 mg	10 buc.	Se administrează 2 g oral pentru antibioprolaxie.	https://www.anm.ro/_/PRO/pro_5474_27.03.13.pdf
		Comprimate 500 mg	10 buc.	Se administrează 1 cpr. oral pentru antibioprolaxie.	https://www.anm.ro/_/PRO/PRO_10696_13.04.18.pdf
* Nu se administrează pacienților alergici la peniciline!					

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
 Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

